

DIPLOMNÍ PRÁCE
LETNÍ SEMESTR 2019

DOMINIKA ČIŽMÁROVÁ

**GALERIE PRO CYKLUS OBRAZŮ SLOVANSKÁ EPOPEJ
PRAHA 1**

VEDOUCÍ DIPLOMNÍ PRÁCE
Ing. arch. Jan Sedlák
Asistent ing. arch. Ivan Hnízdil

ZADÁNÍ

Úkolem diplomní práce je návrh galerie pro umístění cyklu obrazů Alfonse Muchy, Slovanská epopěj, zadaným místem je prostor Chotkovy silnice v Praze na Malé Straně.

Úkol, jímž je umístění daru Alfonse Muchy městu Praze, přetrvávající již téměř celé století vybízí z etického pohledu k trvalému hledání jeho řešení. Při tom je zřejmé, že vlastní umístění cyklu má symbolický rozměr, což situaci zatěžuje očekáváním, podobně jako je tomu u jiných „věčných“ pražských úkolů (Staroměstská radnice, Koncertní hala nebo i Národní knihovna). V tomto smyslu je zadání, resp. jeho řešení dalším skromným příspěvkem do trvající diskuse.

MÍSTO A JEHO KONTEXT

Prostor Chotkovy silnice je jedním z významných míst historické části Prahy. Je také jedním z míst, které prodělalo v historii dávné i blízké mnoho proměn. Do jisté míry jej vzdor citlivosti místa, dodnes možno považovat za nedokončené.

V současné době je prostor Chotkovy silnice spíše dopravním koridorem, jenž tím, že ztratil přímou pěší vazbu do Jeleního příkopu, zůstal spíše jen dopravní trasou bez ambice stát se další, svébytnou součástí Malé Strany.

Vzhledem k historické hodnotě okolního území a jeho výjimečné poloze, je vhodné zde vytvořit příznivější prostředí, které by odpovídalo potenciálu i estetickým nárokům daného místa a propojit zde přerušenu kontinuitu města.

Silnice kterou dal vybudovat v letech 1831 -1832 hrabě Karel Chotek se vývojem města stala na určité nedlouhé období ulicí když zde byla roku 1910 zavedena tramvajová linka a současně byla trasa obestavena činžovními domy, které byly v souvoslosti s její rekonstrukcí zbourány v roce 1969. Prostor se tak navrátil do dnešní podoby "silnice" přerušující kontinuitu živého města.

ZÁKLADNÍ POJETÍ NÁVRHU A VLASTNÍ ŘEŠENÍ

Obdobně, jako význam a rozsah díla i tvar pozemku jsou velmi specifické, je i navrhované řešení specifickou reakcí na tuto nekonvenční situaci. Místo zde předurčilo lineární formu budovy a morfologie terénu její vnitřní vertikální uspořádání.

V diplomní práci je na axonometrických schématech názorně ukázán koncept i vlastní prostorové a provozní řešení budovy formované do protáhlého a svažitého terénu. Sto dvacet metrů dlouhá stavba překonává více nežli pětimetrový výškový rozdíl terénu. Koncepce návrhu to řeší svébytným způsobem, který vlastní expoziční prostor zanořuje proti svahu tak, aby na jeho střeše vznikla stoupající zahrada (ve volné analogii k zahradám malostranským?) nabízející chybějící atraktivní pěší trasu odloučenou vyvýšením od zdejšího dopravního ruchu a ve své východní části umožňující posezení v přilehlé kavárně atraktivními výhledy. Řešení vzešlé z dílčích konzultací je vtipné i funkční. Koncept této terasy – zahrady zde však skýtá ještě prostor pro její méně schematické, snad trochu banální řešení tak, aby se ke zmíněné malostranské specifice mohla přiřadit.

Zmíněný expoziční prostor s klesající podlahou a rampami je působivý, dynamický a svým způsobem i monumentální. Jeho zobrazení v perspektivě však neřeší problém vymezení ramp zábradlími, která by mohla celkový dojem ještě silně ovlivnit. Právě tak jako působení klesajícího stropu, jenž může působit i tísnivě. „Trauma“ lineárního pozemku si vybírá určitou daň v provozním řešení, kdy bylo nutno řešit návratovou cestu. Zvolené řešení nástavby prostoru dočasné expozice v paralele ke střešní zahradě je řešením vcelku dobrým.

Zvolený architektonický jazyk má patrně částečně evokovat dobu vzniku díla v podobě dekorativních zlatých kovových prvků. Ve svém vyznění mi však více připomíná tvarosloví o sedmdesát let mladší. Jistě také není snadné vyřešit přes sto metrů dlouhé průčelí. Obávám se, že sporadická popínavá, zeleň uspokojivým řešením zcela není. Z mého pohledu se jedná spíše o určitou nedokončenost jinak zdařilého a zajímavého konceptu, která by mohla být následně řešena.

Perspektivní zobrazení objektu s Belvederem v pozadí je (deskriptivně) idealizované, nicméně způsobem strašíc vedut uvádí do vizuální souvislosti prvky, které jsou v čase vnímány společně. Z mého pohledu zhodnocují navrhovanou koncepci objektu. Výzorem možná spíše objektu nežli budovy (s nikoli negativně míněnou nadsázkou řečeno) architektonisované rampy, spojnice města, průchodu, vyhlídky... Možná, že právě tato budova-nebudova je tou správnou reakcí na toto nedokončené místo, jehož současná podoba je spíše jen dopravní spojnici částí města.

ZÁVĚR

Hodnota diplomní práce spočívá především v jejím urbanistickém a volumetrickém konceptu a do určité míry také emotivnosti expozičního prostoru. Vlastní rozpracování a podrobnost ponechává ještě nezanedbatelný prostor pro prohlubování, kterého obvyklé v závěru práce nezbývá.

Předložená diplomní práce má ve zmíněném smyslu dobrou úroveň. Je výsledkem poměrně „rychlé“, v procesu konzultací vzniklé, nicméně zdařilé úvahy.

HODNOCENÍ

Diplomantka splnila videové i urbanisticko-architektonické poloze dobře požadavky zadání. Projekt je zpracován kvalitativně na dobré úrovni. Svou závěrečnou diplomní prací ukazuje, že je schopna řešit i složité architektonické úkoly, před které ni praxe postaví.

Doporučuji projekt k obhajobě s návrhem klasifikace B - velmi dobře.

(pozn. Pokud diplomantka při obhajobě dokáže přesvědčit o své schopnosti dotvořit místa, která to ještě vyžadují, přiklonil bych se i ke klasifikaci lepší).

ing. arch. Jan Sedlák
V Praze dne 10. 6. 2018

